

Celtycki paciór szklany

- Czas powstania 120 p.n.e.–20 n.e.
- Miejsce powstania prawdopodobnie Morawy lub Czechy, jedno z celtyckich oppidów Staré Hradzisko lub Stradonice
- Miejsce znalezienia Dziewięćcióły, gmina: Miechów, woj. kieleckie
- Wymiary wysokość: 2 cm, średnica: 3 cm, otworu – 1,5 cm
- Numer inwentarzowy MAK/LR/17
- Muzeum [Muzeum Archeologiczne w Krakowie](#)
- Tematy [życie codzienne](#), [stroje](#), [wydobyte z ziemi](#)
- Materiał [szkło nieprzeźroczyste](#)
- Prawa do obiektu Muzeum Archeologiczne w Krakowie
- Prawa do wizerunków cyfrowych domena publiczna
- Digitalizacja RPD MIK, projekt Wirtualne Muzea Małopolski
- Tagi [wykopaliska](#), [biżuteria](#), [archeologia](#), [3D](#), [3D plus](#), [szkło](#), [domena publiczna](#)

Szklany paciór jest odkryciem przypadkowym pochodzącym z badań powierzchniowych prowadzonych w 1997 roku w miejscowości Dziewięćcióły (pow. Miechów, woj. małopolskie). Wykonany jest z żółtego, nieprzeźroczystego szkła, w które wtopiono cztery ósemkowate motywy z niebieskiego i białego szkła w układzie współśrodkowym lub spiralnym. Tego typu szklane wyroby charakterystyczne są dla Celtów (Galów), którzy w pierwszych wiekach p.n.e. zasiedlali okolice Krakowa. Zabytek jest importem. Najbliższe warsztaty produkujące bransolety i szklane paciorki były zlokalizowane na celtyckich oppidach na Morawach (Staré Hradzisko) i w Czechach (Stradonice). Szkło nieprzeźroczyste, barwy żółtej, niebieskiej i białej, ręcznie formowane w warsztacie szklarskim.

Opracowanie: Małgorzata Wawer (Muzeum Archeologiczne w Krakowie), © wszystkie prawa zastrzeżone